

מסורת הש"ס

א) ועל ית' וישיג...
ב) קדושין פ"ח, ט' געל יג...
ג) ועל ית' שבת פ"ג, ט'
ד) וקדושין י' וישיג...
ה) ועל ית' כ"ג, ט' געל יג...
ו) קדושין ט"ו, ט' געל יג...
ז) ועל ית' כ"ג, ט' געל יג...
ח) ועל ית' כ"ג, ט' געל יג...
ט) ועל ית' כ"ג, ט' געל יג...
י) ועל ית' כ"ג, ט' געל יג...

תורה אור השלם

1. איש ונה וקללה לא יקרא ואשה גרושה...
2. ויהי הבכור אשר תלך יקום על שם אחיו...
3. ומתוך דברים אלו יבא ענין ליקוי ד' ויבא ויבא ענין ליקוי ד' ויבא...

הגרות הב"ה

א) ש"י ד"ה ויהי למד...
ב) ש"י ד"ה ויהי למד...
ג) ש"י ד"ה ויהי למד...
ד) ש"י ד"ה ויהי למד...
ה) ש"י ד"ה ויהי למד...

מוסף רש"י

אסור לבטל מצות יבמין. וזו אמת ליבס...
הוא חולד ילמח מית חרין אל תלה מייבס לחיך...
מפסק מחלי משום אחות אשת חמולה מייבס...
הלקי אמרין ליה לקחא חנין...
דלי נמי מית חרין חרד הוא חונן חולין לה...
ומידע לומר חלילה דקחא מלי חרין לייבוס, שיהא מייבוס חמולת יבמין...
במחוייב, אלל טירה למח חלי לייבוס כשיא יבמין ית...
יקום על שם אחיו ויבטלה, שיהא עמיבס כל נכסי המת אלו אחי חולקים עמי דרשי

כיצד פרק שני יבמות

כד.

ואי למד. טעמא משום דאסור לבטל מצות יבמין ואי מייבס האי חדא...
למח מית חרין קודם שייבס ותלח אחותה משום אחות אשה ונמלא מצות יבמין בטלה על ידי מייבוס ומחילה הרי נאסרה ממשום קא ויבין שנאסרה שעה אחת אי"ו חולך חד לחדא ואולא האי השניה עומדת היא באסור אשת אח שלל נראית ליבוס מתחלה (א) אלל הכא וז שאסרה משום אחות זוקקה לאו יבמה היתה וכי פסק זוקקה אחות זוקקה בחלילת אחותה הרי זו מותרת ועומדת דלחא אשת אח הוא הלכך מסיפקא לא מסיפקי לה דלימיר כל חד וחד ידידה איתרמיא ליה: ואפילו שניהם כהנים: ומד מנייהו ודאי חלילה נסיב דהא ארוסת הגכרי חלילה היא מלמד משני אחיו כדקמי קדמו שנים וחללי: חלילה. לחסורה לכהן: מדרבנן הוא. והכא דלכל חד אינה אלל ספק דשמח זה ייבס את יבמתה גמורה לא גזור רבנן לאסוקא מספק: גרושה. מאיפה לא יקום: מכאן שמהו בגדול. הכי דרשי ונקמה לו לאשה ויבמה והיה הבכור המייבס יהיה הבכור: אשר תלך. ואחותה יבמה תהא ראויה לילך פרט לחלונות: יקום. היבס על שם אחיו לנחול נחלתו ולא יתלקו אחיו עמו: אלא אומר נחלה. והאי יקום כיבס משתעי: או אינו. אלל כבן שזולג לו משתעי שאם היה שם המת יוקי קורין ליה יוקי: אין מקרא יולא מדי פשוטו. ואע"ג דדרשינן ליה לדרשא מדי פשוטו מיהו לא נפיק לגמרי: ואפיקסיה לגמרי. שאין לרין לקרות לבנו בשם אחיו המת. והכי גמר לה מרביה: ופרקינן ואי לא גורה ליה הוא אמינא שם ממש. בתמיה: ליבס. קאמר רחמנא בן הנולד לך יקום על שם אחיך מיבני ליה: ואי לבוס דין. מודע רחמנא מצות קריית שם הבן: יקום על שם אחי אביו מיבני ליה. אלל דלי כיבס גופיה משתעי קרא ולבית דין קאמר רחמנא שיקום היבס על שם אחיו המת לנחלה: אמרו לו ליבס. שיקום מודע קרא לב"ל וקאמר להו להאיכר יבמה לבא עליה ונחלה חרד חרד לו יקומי ע"ש אחיו: אימא בכור. דוקא קאמר קרא אלל פשוט לא ליבס לגמרי בן איכא בכור בן יליכא בכור: אסן כן. דפשוט לאו בר יבוס הוא למה לי דמיעט רחמנא אשת אחיו שלא היה בעולמו תיפוק לי משום דלאו בכור הוא זה שנועד לאתר מיתת אחיו: ואימא. האי דמיעט אשת אחיו שלא היה בעולמו כגון שהיה זה שנועד בכור לזמו ואחיו מאביו ולהכי אנטרין למעוטי: כנחלה תלה רחמנא. וממילא בכור הנולד פי שנים הוא דמייבס אלל בכור לאש לא ומדמעטיה שמע מניה בכור דקרא לאו דוקא אלל גדול האחים: ואימא כי איכא בכור כו'. כלומר דלמח לעולם בכור דנקפא לן מדמימעט אשת אחיו שלא שלל היו שם אלל שנים ומת אחד מהן: מי לא עסקינן. כלומר מי לא משתמע נמי מקרא דמת בכור וקאמר רחמנא ליבס פשוט: ואימא. על כרחי קרא דחוק וממוקם כגון דמית פשוט וקאמר רחמנא ליבס בכור דהא כתיב ויהי הבכור: אה מעט רחמנא וכו'. דהכא גבי תרי אחים כתיב מיעוט אשת אחיו שלא היה בעולמו אלמא דמית גדול משמע ומו ליכא בכור (ט) קטן: אימא כי ליכא בכור קדם הקטן וכו'. דהא לא רבי דלייבס פשוט אלל מומת אחד מהם ומיעוט אשת אחיו שלא היה בעולמו דמשמע דמת בכור ואמר רחמנא ליבס פשוט אלל איכא בכור לא ליבס פשוט: וקאשה כו'. שאין ליבס: יסהר אגדול. אי לא בעו שאר אחיו נחזור עליו לכופו מצוה רמיא ואל על האחרים אלל כי ליכא בכור לא רמיא מצוה עמי משאר אחיו: משמע קטן אימנו וגדול משאר אחיו אלמא מהדרין אגדול גדול קודם. ומדקמינן חורין אלל גדול ליכא לאומיבי דליכא למימר מאי גדול בכור דלי לא מלי לשניי הכי אדמוחיב מדתי אביו למיב ממתינן דקמי בפרק החולך נמי לא רצה חורין אלל גדול: לא לישקול נחלה. דהא בכור כתיב: אלל

עין משפט ר מצוה

א) ש"י ד"ה ויהי למד...
ב) ש"י ד"ה ויהי למד...
ג) ש"י ד"ה ויהי למד...
ד) ש"י ד"ה ויהי למד...
ה) ש"י ד"ה ויהי למד...
ו) ש"י ד"ה ויהי למד...
ז) ש"י ד"ה ויהי למד...
ח) ש"י ד"ה ויהי למד...
ט) ש"י ד"ה ויהי למד...
י) ש"י ד"ה ויהי למד...

תוס' חד מקמאי

לשון: הא דתני שילא אפי' שניהם כהנים דקא כשיקמו וכנסו שאין מייבוס אותן מידן אפילו שניהם כהנים אבל לכתחלה לא שרינן אי"ג דחלוצה דרבנן שלא שרינן לכתחלה ואי קשיא אלל דגרוסינן לך בן החולץ מת בחי' ל' יום ועברה ונתקדשה אם אשת כהן אינה חלוצת ומסקא משום דאיבא רבנן דפליגי עליה דרשב"ג דאמר אי"ג דלא שהה ולד מעילא הוא אשת כהן דלא אפשר דביינין כרבנן משמע דרבישנן אה אשת כהן היא מסיקין לה אלל מניה הוא ספק חלוצת מניה הוא ספק חלוצת (היא) איכא למימר שאני הכא שכבר חלצה וכבר כנסה כהן ומשום הכי לא מסיקין מניה איניס שהוא כהן אבל תתם לכתחלה הוא דאמר לא חלוצת ותהוי לבתן הוא (א) בשלא אקדמו וכנסו קאי אבל לכתחלה לא (א) והתם אי שריא ליה אשת לכתחלה למיחילין אף על פי שהוא כנסה בלכתחלה אלל גדול וכן ספריס ללן גרסי אלל הולכין אלל קטן ומו לא ורין לומר דמשמע דקטן ממנו קאמר מדלח נקט לישנא דמתני' דהחולץ (לקמן דף נט.) מהלכין על כל האחים: למאי

למאי

אצל גדול כבכור מה בכור בכורתו גרמה לו ואימא כי מייבס בכור לישקול נחלה כי שם אחיו והרי קם נחלה בכור דקרייה רחמנא למאי

א) ש"י ד"ה ויהי למד...
ב) ש"י ד"ה ויהי למד...
ג) ש"י ד"ה ויהי למד...
ד) ש"י ד"ה ויהי למד...
ה) ש"י ד"ה ויהי למד...
ו) ש"י ד"ה ויהי למד...
ז) ש"י ד"ה ויהי למד...
ח) ש"י ד"ה ויהי למד...
ט) ש"י ד"ה ויהי למד...
י) ש"י ד"ה ויהי למד...